

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥
 कुतश्चकवचंतस्यकुंडलेचैवसत्तम ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुं तन्मेब्रूहितपोधन ॥ २ ॥ वैशंपायनउवाच
 शंकुंडलेतेचकवचंचैवयादृशं ॥ ३ ॥ कुंतिभोजंपुरा राजन्ब्राह्मणः पर्युपस्थितः ॥ तिग्मतेजामहाप्रांशुः इमं श्रुदं दृजटाधरः ॥ ४ ॥ दर्शनीयोनवद्यांगस्तेजसां प्र
 ज्वलन्निव ॥ मधुपिंगोमधुरवाक्तपः स्वाध्यायभूषणः ॥ ५ ॥ सराजानंकुंतिभोजमब्रवीत्सुमहातपाः ॥ भिक्षामिच्छामि वै भोक्तुं तव गेहे विमत्सर ॥ ६ ॥ न मे व्य
 लीकं कर्तव्यं त्वया वा तव चानुगैः ॥ एवं वत्स्यामि ते गेहं यदितरो च तेऽनघ ॥ ७ ॥ यथाकामं च गच्छेयमा गच्छेयं तथैव च ॥ शय्यासने च मे राजन्परापरार्धे त कश्चन
 ॥ ८ ॥ तमब्रवीत्कुंतिभोजः प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ एवमस्तु परंचेति पुनश्चैनमथामब्रवीत् ॥ ९ ॥ मम कन्यामहाप्राज्ञपृथामामयशस्विनी ॥ शीलवृत्तान्विता सा
 ध्वीनियता चैव भाविनी ॥ १० ॥ उपस्थाय तिसात्वा वै पूजयानवमन्य च ॥ तस्याश्च शीलवृत्तेन तुष्टिं समुपयास्यसि ॥ ११ ॥ एवमुक्त्वा तु तं विप्रमभिपूज्य यथा
 विधि ॥ उवाच कन्यामभ्येत्य पृथां पृथुललोचनां ॥ १२ ॥ अयं वत्से महाभागो ब्राह्मणो वस्तुमिच्छति ॥ मम गेहमयाचास्य तथेत्येवं प्रतिश्रुतं ॥ १३ ॥ त्वयि व
 त्से पराश्वस्य ब्राह्मणस्याभिराधनं ॥ तन्मे वाक्यममिथ्या त्वं कर्तुं महसि कर्हि चित् ॥ १४ ॥ अयं तपस्वी भगवान्स्वाध्यायनियतो द्विजः ॥ यद्यद्ब्रूयान्महातेजास्त
 त्ते ह्येयममत्सरान् ॥ १५ ॥ ब्राह्मणो हि परं तेजो ब्राह्मणो हि परं तपः ॥ ब्राह्मणानां नमस्कारैः सूर्यो दिवि विराजते ॥ १६ ॥ अमानयन्हिमानाहान्वातापिश्वमहासुरः ॥ नि
 हतो ब्रह्मदंडेन तालजंघस्तथैव च ॥ १७ ॥ सोऽयं वत्से महाभारआहितस्त्वयि सांप्रतं ॥ त्वंसदानियता कुर्या ब्राह्मणस्याभिराधनं ॥ १८ ॥ जानामि प्रणिधानं ते बाल्या
 त्प्रभृतिनंदिनि ॥ ब्राह्मणोऽपि ह सर्वेषु गुरुबंधुषु चैव ह ॥ १९ ॥ तथा प्रेष्येषु सर्वेषु मित्रसंबंधिमातृषु ॥ मयि चैव यथावत् सर्वमादृत्य वर्तसे ॥ २० ॥ न ह्यतुष्टो जेनोस्ती
 हपुरे चांतःपुरे च ते ॥ सम्यग्दृष्ट्या न वद्यां गितवभृत्य जनेष्वपि ॥ २१ ॥ संदृष्ट्या तु मन्ये त्वां द्विजांतिकोपनं प्रति ॥ पृथे बालेति कृत्वा वै सुताचासिममेति च ॥ २२ ॥ दृ
 ष्णीनां च कुले जाता शूरस्य दयिता सुता ॥ दत्ताप्रीतिमतामर्त्यं पित्रा बालापुरास्वयं ॥ २३ ॥ वसुदेवस्य भगिनी सुतानां प्रवरामम ॥ अयमग्रे प्रतिज्ञायते नासि
 दुहितामम ॥ २४ ॥ तादृशे हि कुले जाता कुले चैव विवर्धिता ॥ सुखास्तु खमनुप्राप्ता ह दाधदमिवागता ॥ २५ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ अयं अप्रदेयं यथाप्यनुभवेद्यमिति विज्ञानमिति त्वयः ॥ २६ ॥ २७ ॥